

فصلنامه نقض حقوق بشر در ایران

سه ماه اول سال ۱۳۹۹

کانون حقوق بشری
نه به زندان - نه به اعدام

گزارش جمع بندی نقض حقوق بشر در ۳ ماه اول سال ۹۹، مختصری از وضعیت حقوق بشر در ایران است که توسط دست اندرکاران قانون حقوق بشری نه به زندان - نه به اعدام تنظیم شده است. قدر مسلم اینکه نقض افسارگسیخته ی حقوق بشر توسط حکام ایران را با وجود سانسور شدید رسانه ای و با وجود سرکوب مطلق نمی توان به طور کامل بازتاب داد، این اندک با فاکتها و نمونه های اصلی در زمینه اعدام، شکنجه و بازداشت، منعکس کننده نقض آشکار حقوق بشر در حاکمیت ولی فقیه در ایران است.

ریشه های مقاومت

خرداد را در شرایطی به پایان بردیم و فصل بهار در حالی به اتمام رسید که مانند همیشه در ماههای این فصل، یاد یارانمان را که اینک خاموش هستند، به خاطر آوردیم.

یاد زندانی قهرمان غلامرضا خسروی، زندانی دلاوری که بی باکیش در برابر هیولای ولایت فقیه در بند ۳۵۰ اوین، زبازد همگان شد، یاد ندا آقاسلطان با نگاه معصومانه اش در چهره ای خونین در کف خیابان، با تیری بر قلبش که از بلندی ساختمانها توسط مأموران حلقه بگوش خامنه ای بسویش شلیک شد،

و یاد شاعر انقلابی سعید سلطانیپور که بدست جلادان خمینی در شب مراسم ازدواجش در ۲۷ فروردین سال ۱۳۶۰ دستگیر و روز ۳۱ خرداد همان سال اعدام شد و بر خاک افتاد.

اینها ریشه‌های مقاومت یک ملت هستند. ریشه‌های درختی تنومند که با خون بهترین فرزندان و یاران ما در ۴ دهه، اینک شاخ و برگ‌هایش همان فریاد «آزادی» است که در سراسر ایران طنین‌انداز است.

یادشان گرامی باد

۱. اعدام

در سه ماه اول سال ۱۳۹۹، قریب به ۵۵ زندانی در زندانهای ایران اعدام شدند که در بین آنان اسامی ۳ زندانی سیاسی به چشم می‌خورد. زندانی سیاسی مصطفی سلیمی که در پی شورش زندانیان در اعتراض به شرایط کرونایی در زندانهای ایران به وقوع پیوست موفق به فرار از زندان سقز شد، اما به فاصله کوتاهی مجددا دستگیر و اعدام گردید. زندانی سیاسی عبدالباسط دهانی به اتهام محاربه در زندان مرکزی زاهدان اعدام شد. وی را زیر شکنجه مجبور به اعتراف علیه خودش کرده بودند. زندانی سیاسی کرد، هدایت عبدالله پور، که به صورت مخفیانه به حلقه‌های دار سپرده شد. هم چنین دو کودک_مجرم به نامهای شایان سعیدپور و مجید اسماعیلی در زندانهای سقز و اردبیل در اولین ماه سال اعدام شدند. در خرداد ماه همچنین یک زندانی در خوی در ملاعام به دار آویخته شد.

اعدام شدگان جرائم اجتماعی

آمار اعدام شدگان تحت عنوان مواد مخدر، قتل و سرقت در سه ماهه اول سال جاری، ۵۲ تن بوده است. اکثر قریب به اتفاق اعدام شدگان، قربانیانی هستند که به اتهام حمل مواد مخدر به دار کشیده می شوند. ولی آیا مسبب و بانی تشکیل همه باندهای مافیایی مواد مخدر جز سپاه پاسداران در ایران است؟

بر کسی پوشیده نیست که بحرانهای اجتماعی امروز در ایران تماماً معلول حاکمیت نظام ولی فقیه و سیاست‌های غارتگرانه و ضد مردمی آن در ۴ دهه گذشته می باشد. در این میان یکی از سیاهترین صفحات این کارنامه سراسر فساد، به نقش سپاه پاسداران در قاچاق و توزیع مواد مخدر در داخل و خارج از مرزهای ایران برمی گردد، تا آنجا که امروز به کانون توجهات جامعه بین‌المللی تبدیل شده است.

تولید و توزیع مواد مخدر به عنوان یک تجارت پر سود در تار و پود نظام تنیده شده و کاربردی دوگانه در سیاست های خانمانسوز دیکتاتوری قرون وسطایی دارد. از یک سو هم مهمترین اهرم سرکوب در داخل ایران است. سود قاچاق مواد مخدر برای سپاه، میلیونها دلار برآورد شده است، اما روزانه خون مردم ستمدیده که از فقر و بیکاری به فروش مواد مخدر روی می آورند، در سرتاسر این قاچاق پرسود به جیب خامنه‌ای، جاری است.

زندانیانی که به اتهام جرائم اجتماعی اعدام می شوند، قربانیان نگون بختی هستند که منشا تمامی خلافهایشان فقر افسارگسیخته و نبود امکانات اولیه زندگی بوده است. آنان در دادگاههایی محاکمه شدند که قضات آن در راس فساد و رانت خواری و اختلاس قرار دارند و اکنون شاهدیم که به اصطلاح قاضی‌هایی مثل غلامرضا منصوری که احکام اعدام و حبس‌های طولانی و سنگین برای همین قربانیان صادر می کنند با میلیونها دلار پول دسترنج همین مردم، از ایران می‌گریزند.

این اعدامها در زندانهای گوهردشت، مرکزی ارومیه، مرکزی زنجان، مرکزی تبریز، اهواز، خوی و اردبیل به اجرا درآمده است.

وضعیت قضاییه نظام ولی فقیه بقدری فاسد است که عباسی در یک کلیپ به آن اذعان کرده و گفت: «رئیس حفاظت اطلاعات آن قوه‌یی که همه این سال‌ها می‌دیده این بیست سال آنجا داشته فساد می‌کرده و آن دستگاه حفاظتی برخورد جدی را انجام نداده. آنها باید همه‌شان محاکمه شوند. ایضا خود رئیس قوه!».

آری!

طی ۴۱ سال با قضاوت چنین فاسدانی در مقام قضاوت، چه جوانها که در ایران بر سر دار نرفتند و چه خانواده‌هایی که داغدار و بی سرپرست نشدند و زندگی شان به یغما نرفته است!

اوج گیری اعدامها در خرداد ماه:

اجرای احکام ضدانسانی اعدام در خردادماه، اوج تازه ای گرفت و در کمتر از یکماه دستکم ۲۰ زندانی به دار کشیده شدند. زندانی سیاسی کرد، هدایت عبدالله پور، بطور مخفیانه و بدون اطلاع به خانواده و وکیلش، اعدام شد. عفو بین الملل نسبت به این عمل ضدانسانی واکنش نشان داده و نوشت:

«مقامهای رژیم ایران تا زمانی که از افشای سرنوشت یا محل نگهداری قربانی خودداری کنند، طبق قوانین بین المللی مرتکب جرم ناپدید کردن

اجباری شده اند». عفو بین الملل تاکید کرد «باید پیکر این زندانی سیاسی بلادرنگ به خانواده وی برگردانده شود و تحقیقات مستقلی در مورد شرایط پیرامون اعدام غیرقانونی وی انجام شود».

بیش از ۹۰ درصد اعدام های صورت گرفته در ایران توسط دولت یا قوه قضاییه اطلاع رسانی نمی شود از این رو نهادهای بین المللی به اعدامهای مخفیانه اشاره می کنند.

اعدام در ایران، ابزاری برای ایجاد فضای اختناق

گزارش سال ۲۰۱۹ وزارت خارجه آمریکا درباره آزادی‌های مذهبی در جهان که بخش قابل توجهی از آن به نقض آزادی‌های مذهبی توسط حاکمیت منفور ولایت فقیه در ایران مربوط می‌شود، روز ۲۱ خرداد ۹۹، از سوی وزارت خارجه آمریکا منتشر شد.

در این گزارش آمده که نظام ولایت فقیه، به اتهام «محرابه با خدا» یا تبلیغ علیه اسلام شمار زیادی از مخالفان، و کسانی را که به طور مسالمت‌آمیز اعتراض می‌کنند را محکوم و اعدام کرده است.

مورگان اورتگاس در توثیقی نوشته بود: «رژیم، هزاران ایرانی را به خاطر عقایدشان اعدام کرده است. ما هرگونه هدف قراردادن و قتل افراد به خاطر مذهبشان را محکوم می‌کنیم».

به روشنی می‌توان دریافت که اعدام وسیله ای برای ممانعت از بروز و شکل گیری اعتراضات مردمی و سرکوب مضاعف است، به خصوص اعدامهای سیاسی نشان دهنده وحشت نظام از اعتراضاتی مشابه آبان و دی ماه سال ۹۸ می‌باشد. در همین دستگاه است که قضات همدست دزدهای حکومتی در ایران، برای سه بازداشتی اعتراضات سراسری آبان ماه ۹۸ امیرحسین مرادی، سعید تمجیدی و محمد رجبی حکم اعدام صادر کرده‌اند.

از این رو ملایان، برای ایجاد رعب و وحشت و ترس از حرکت‌های مردمی تعداد زیادی از زندانیان را در خرداد ماه به چوبه‌های دار سپرده است.

۲. دستگیری‌ها:

در سه ماه اول سال ۱۳۹۹، قریب به ۱۰ هزار، نفر در ایران دستگیر شدند. این آماری است که از طریق رسانه‌های حکومتی منتشر شده و طبعا بدلیل سرکوب و پنهانکاری‌های عوامل اطلاعاتی رژیم، بازتاب دهنده آمار واقعی دستگیری‌ها در ایران نیست. در این دستگیری‌ها اسامی زنان و مردانی مشاهده می‌شود که اتهام آنان شرکت در یک میهمانی و یا به اتهام مسخره‌ای تحت عنوان «بدحجابی» است. واژه ای که در هیچ کجای دنیا و در هیچ ارگان بین‌المللی و در فرهنگ حقوق و قضا به رسمیت شناخته شده نیست.

هم چنین بخشی از دستگیری‌ها، شامل کارگرانی است که به علت عدم پرداخت‌های حقوق‌های معوقه یا پلمپ اماکن کسب و کارشان دست به اعتراض زده‌اند.

بازداشت‌های سیاسی در سه ماهه اول سال، بیش از ۵۰۰ تن را شامل می‌شود. اساس دستگیری‌های سیاسی با اتهاماتی همچون همکاری با گروه‌های مخالف نظام و اپوزیسیون، فعالیت در فضای مجازی، پناه دادن به زندانیان، فراخوان به اعتراض و تجمعات کارگری و دانشجویی و افشاگری در زمینه آمار جانباختگان کرونا گزارش شده است. اما، جدیدترین نوع سرکوب و تنگ‌تر کردن حلقه سانسور و تفتیش عقاید و نقض صریح آزادی بیان در نظام مستبد ولی فقیه، رصد کردن کاربران در فضای مجازی توسط پلیس فتا می‌باشد که روزانه ده‌ها تن از این طریق دستگیر می‌شوند.

روز ۲۵ خرداد ۹۹، محمود میرفیضی، فرمانده نیروی انتظامی قم از شناسائی دستکم ۸۸۵ هزار وب‌سایت و کانال در فضای مجازی خبر داد که بالغ بر ۷۰ درصد آن در اینستاگرام است.

هم چنین در تاریخ ۲۶ خرداد ۹۹ ولی قنبری راد، معاون دادستان عمومی و انقلاب مرکز خراسان رضوی از شناسایی و بازداشت ده‌ها تن از کاربران اینستاگرام در استان خراسان رضوی خبر داد و گفت: «برای آنان پرونده تشکیل شده و سرشاخه‌های اصلی شناسایی و دستگیر شده‌اند.»

در سومین ماه سال ۹۹ یکی از بیشترین میزان بازداشت‌ها را فعالین شبکه‌های اجتماعی تشکیل می‌دهند. علت دستگیری این کاربران درج آمار جانباختگان کرونا و تصاویر بی‌حجابی گزارش شده است.

از مهمترین دستگیری‌های سیاسی سه ماهه اول سال شمسی ۹۹، بازداشت دو نخبه دانشگاه صنعتی شریف بود که در مجامع بین‌المللی با واکنش‌های زیادی مواجه شد و ارگانهای حقوق بشری از مقامات حاکم بر ایران خواستار آزادی بی‌قید و شرط این نخبگان جوان شدند. این دو دانشجوی نخبه‌علی یونسی و امیر حسین مرادی دانشجویان فیزیک دانشگاه شریف می‌باشند که در المپیاد چین و المپیاد کشوری موفق به کسب مدال طلا و نقره شدند. اما مقامات ایرانی بدون توجه به درخواستهای بین‌المللی و با توجه به شرایط وخیم زندانهای ایران در رابطه با ویروس

کرونا که زندانیان را تهدید می کند، از آزادی این زندانیان سر باز زدند. یکی از این دانشجویان، علی یونسی در زندان اوین به کرونا مبتلا شده و از کمترین امکانات درمانی و پزشکی برخوردار نیست.

دستگیری های سیاسی:

آمار دستگیری های سیاسی در سه ماه اول سال ۹۹ قریب به ۵۰۰ نفر بوده است. این دستگیری ها اساسا با اتهاماتی از قبیل همکاری با گروههای ضد نظام و اپوزیسیون، فعالیت در شبکه های اجتماعی و انتشار اخبار کرونا، بی حجابی و اعتراضات کارگری بوده است. قابل ذکر است که دو دانشجوی نخبه دانشگاه صنعتی شریف نیز در همین بازه زمانی توسط مأموران اطلاعاتی و امنیتی دستگیر شده و روانه زندان شدند.

دستگیری های خودسرانه:

در سه ماهه اول سال ۹۹، دست کم ۱۶۲۰ بازداشت به شکل خودسرانه صورت گرفته است. دستگیری هایی که به علت پوشش یا روزه خواری، بازی پارکور، فروش کباب خوک، شکار، خوانندگی و ده ها علتی که اساسا در حقوق قضایی به رسمیت شناخته شده نیست.

دستگیری های جرائم اجتماعی:

در سه ماهه اول سال ۹۹، بیش از ۶۱۵۰ نفر از مردم در شهرهای مختلف با جرائم اجتماعی بازداشت شدند. پدیده دستگیری های اجتماعی در ایران در اثر نداشتن ساختار درست اقتصادی و تقسیم ناعادلانه ثروت بین مردم است. از این رو در جامعه ای که زیربنای اقتصادی اش بر پایه چپاول و غارت هئیت حاکمه و اهرم قدرت باشد، بی شک مردم عادی جامعه از ثروتها و سرمایه ملی کشور هیچ نصیبی ندارند. از این رو فساد اداری و مالی، سرقت و مالخری، دریافت رشوه، اختلاس و دفاع از حریم های شخصی (مثل تخریب خانه آسیه پناهی) زمینه های دستگیری های اجتماعی را فراهم می کند.

۳. شکنجه:

شکنجه، درد و رنجی است تلخ و خونین و ابزاری در دست دیکتاتوری ولایت فقیه است که در ۴ دهه حاکمیت دیکتاتوری در ایران، با استفاده از آن، سرکوب را افزایش داده و اولیه حق انسانی را از مردم ما و بخصوص زندانیان سلب کرده است.

شکنجه جسمی ضدانسانی ترین روشی است که در زندانهای ایران علیه جسم و جان زندانی بکار گرفته می‌شود. هم چنین شکنجه های روانی که منجر به عذاب زندانیان و خانواده هایشان می شود، موجب اختلالات روحی و روانی غیرقابل جبرانی در میان شکنجه‌شدگان می‌گردد. نداشتن امکانات پزشکی، عدم دسترسی زندانی به امکانات بهداشتی، ندادن مرخصی به زندانیان، دادن اخبار غیر واقعی و دروغ به خانواده زندانیان، بی خبری خانواده زندانیان سیاسی از وضعیت عزیزانشان، اعدام زندانی بدون اطلاع وکیل و خانواده، دفن زندانیان اعدام شده بدون اطلاع خانواده ها، تبعید زندانیان به شهرهای دور افتاده و حبس در تبعید از شکنجه های روانی رایج در ایران می باشد. از دیگر شکنجه های روانی در زندانها تشکیل پرونده های جدید قضایی برای زندانیان سیاسی می باشد. در خرداد ماه ۹۹، برای زندانیان سیاسی مریم اکبری منفرد و آتنا دائمی و هم چنین جعفر عظیم زاده پرونده هایی تشکیل شد که به موجب آن دوره حبس این زندانیان افزایش می‌یابد.

نمونه های زیر بخشهایی از شکنجه های روانی نهادینه شده در زندانهای ایران است.

- زندانی سیاسی کامروان درویشی، که به اتهام « اقدام علیه نظام» در زندان مرکزی ارومیه محبوس است در اعتراض به انتقالش به بند زندانیان جرائم عادی، لبهای خود را دوخت.

- روز ۱۴ خرداد ۹۹، دادگاه عمومی تهران حکم صادره زمین افشین بایمانی، زندانی سیاسی محبوس در زندان رجایی شهر کرج را صادر کرد. بر اساس این حکم زمین آقای بایمانی توسط ستاد اجرای فرمان خمینی صادره خواهد شد. همچنین ماموران اداره اطلاعات اصفهان در تماس با دختر آقای بایمانی اقدام به تهدید وی کردند.

- حسین دائمی پدر زندانی سیاسی آتنا دائمی، فعال مدنی زندانی روز دوشنبه ۱۹ خرداد در گفتگو با صدای آمریکا گفت، این فعال مدنی زندانی روز یکشنبه ۱۸ خرداد، از بند زنان زندان اوین بدون حضور وکیل مدافع خود به شعبه ۲ بازپرسی دادرسی زندان اوین اعزام و اتهام «اخلال در نظم زندان» به او تفهیم شده است، اتهامی که آتنا دائمی آن را رد کرده است.

- زندانی سیاسی زهرا صفایی محبوس در زندان قرچک ورامین، مورد تهدید چند زندانی اجیر شده اطلاعات قرار گرفت. سه زندانی که توسط مامورین اطلاعاتی تحریک شده بودند، خانم صفایی را مورد تهدید به حمله و قتل قرار دادند.

- سه زندانی سیاسی زن به نامهای زهرا صفایی، پرستو معینی و فروغ تقی پور، در زندان قرچک ورامین تحت فشار نهادهای امنیتی قرار دارند. فروغ تقی پور در زندان به کرونا مبتلا شده و از اعزام به بیمارستان هم محروم است.

- در هفته آخر خرداد ۹۹، در سالنهای ۱۷ و ۱۸ بند ۶ زندان رجایی شهر کرج درگیری خونینی روی داد که تعدادی از زندانیان زخمی شدند و حداقل ۲ نفر از آنها که زخمهای عمیق داشتند، به بیمارستانهای خارج از زندان منتقل شدند. در پی آن تعداد زیادی از زندانیان به سلول انفرادی منتقل شدند. رئیس زندان گوهردشت کرج الله کرم عزیزی و معاون وی بنام قبادی با قرار دادن گروههای رقیب در یک بند باعث ایجاد این گونه درگیریهای خونین می شوند که اکثرا منجر به حذف فیزیکی زندانیان و یا نقض عضو آنها شده و پس از آن تحت عنوان حفظ نظم زندان تعداد زیادی از زندانیان را به سلولهای انفرادی منتقل می کنند و زندانیان در آنجا تحت شکنجه های جسمی و روحی قرار می گیرند.

۴. فشار بر زندانیان با گسترش کرونا

کرونا یکی از اهرم های فشار در زندانهای ایران است. همانگونه که آمار جان باختگان کرونا در ایران مخفی مانده و دولتمردان شفافیتی در زمینه دادن آمار درست ندارند، در زندانهای ایران این مخفی کاری ضریب خورده و روزانه جان ده ها زندانی در معرض خطر ابتلا به ویروس کرونا قرار می گیرد.

مرکز حقوق بشری «رائول والنبرگ» طی نامه ای سرگشاده وضعیت زندانهای ایران را در شرایط کرونایی بسیار بد توصیف کرده و نوشت: «وضعیت غیربهداشتی زندان های ایران و تعداد زیاد زندانیان می تواند باعث شیوع سریع کرونا شود.»

این مرکز حقوق بشری همچنین در این نامه خواستار آزادی بدون قید و شرط زنان زندانی شد. طبق این گزارش حداقل ۱۰ زندانی در اثر ابتلا به بیماری کرونا جان باخته اند .

از سوی دیگر عفو بین الملل از حکومت ایران خواستار آزادی فوری و بی قیدوشرط همه زندانیان عقیدتی شده و تأکید کرده بود، «هیچ کس نباید به خاطر استفاده مسالمت آمیز از حقوق انسانی اش مجبور به تحمل حتی یک روز زندان شود.» (۲ آوریل ۲۰۲۰)

فشار این بیماری در زندان ها منجر به ایجاد شورش هایی در بیش از ۱۲ زندان مختلف در سراسر ایران شد.

شماری از زندانیان مبتلا به ویروس کرونا

- زندانی سیاسی فروغ تقی پور ۲۵ ساله در زندان به ویروس کرونا مبتلا شده است. اما از اعزام به بیمارستان و رسیدگی پزشکی محروم است.

- علی یونسی دانشجوی نخبه دانشگاه صنعتی شریف در زندان مبتلا به ویروس کرونا شد.
- بیش از ۵۰ زن زندانی در زندان سپیدار اهواز به ویروس کرونا مبتلا شدند.
- زندانی سیاسی نجات انورحمیدی ۶۲ ساله که در زندان سپیدار اهواز محبوس است به بیماری کرونا مبتلا شده است.

- زینب جلالیان در زندان قرچک به ویروس کرونا مبتلا شد. پدر وی در مصاحبه ای گفت: «زینب در تاریخ ۱۳ خرداد ۹۹ به دلیل تنگی نفس شدید به بهداری زندان منتقل شد و پس از معاینه و انجام آزمایش توسط پزشک، بیماری او کووید ۱۹ تشخیص داده شده است».
- بیش از ۵۰ درصد زندانیان دستگرد اصفهان به ویروس کرونا مبتلا شده اند. از هر ۱۰۰ نفر زندانی، تست کرونای ۶۰ نفر مثبت شده است. بنا به گفته پزشک زندان تا کنون ۴۰ زندانی بدلیل کرونا جانشان را از دست داده اند.
- حداقل ۴ تن از زندانیان تیپ ۵ زندان تهران بزرگ به کرونا مبتلا شدند.
- زندانیان سیاسی سالن ۴ بند ۱۰ زندان رجایی شهر در خطر ابتلا به ویروس کرونا قرار گرفتند. زندانی امنیتی ایرج حاتمی، محبوس در سالن ۴ بند ۱۰ زندان رجایی شهر روز سه شنبه ۲۷ خرداد ۹۹ بدلیل ابتلا به ویروس کرونا به بیمارستانی خارج از زندان رجایی شهر (گوهردشت) اعزام شد.
- در تاریخ ۲۷ خرداد ۹۹، یک زندانی بدلیل ابتلا به ویروس کرونا در زندان اصفهان جان خود را از دست داد.
- کرونا در زندان دستگرد اصفهان بشدت شیوع پیدا کرده است. اما مسئولان زندان با پنهانکاری مانع از انتشار اخبار آن به بیرون از زندان می شوند. یک بند بطور کامل تخلیه شده و زندانیان آن به کرونا مبتلا شده اند. همچنین تعداد زیادی از زندانیان بند سلامت این زندان به بیماری کرونا مبتلا شده اند، اما مسئولان زندان با پنهانکاری مانع انتشار اخبار آن به بیرون از زندان شده اند.
- کرونا در زندان مرکزی ارومیه تبدیل به یک فاجعه شده است. کلیه کارکنان بهداری در زندان مرکزی ارومیه، در اعتراض به عدم تأمین بهداشت و شیوع گسترده کرونا و سرماخوردگی جدید از صبح روز شنبه ۱۷ خرداد ۹۹

دست به اعتصاب زده و سرکار حاضر نشدند. دکتر قره باغی مسئول بند روان درمانی و همچنین مسئول تاسیسات زندان به کرونا مبتلا شده اند. ویروس کرونا در زندان مرکزی ارومیه بطور بسیار گسترده ای شیوع پیدا کرده و بیش از ۷۰ درصد زندانیان در این زندان به این بیماری مبتلا شده اند. دو زندانی - از بندهای ۱۴ و ۱۵ زندان ارومیه با اسامی علی قادری و حسین سروری اهل سردشت نیز بدلیل وضعیت وخیم ویروس کرونا فوراً به بیمارستان منتقل شدند. در بند سلامت زندان مرکزی ارومیه دست کم ۳۰ زندانی به ویروس کرونا مبتلا شده اند. دو زندانی سیاسی به نامهای ابراهیم خلیل صدیقی همدانی که به بیماری دیابت هم مبتلا است، به همراه پسرش سالار از علائم ابتلا به ویروس کرونا رنج می برند. روز ۴ خرداد، ۳۰ نفر از زندانیان در بند ۱۵ زندان مرکزی ارومیه، بعلت وضعیت بد جسمی با علائم کرونا و با تب بالا به بهداری زندان مراجعه کرده و خواستار تعیین تکلیف وضعیت خودشان شدند. اما هیچ اقدامی در رابطه با آنها صورت نگرفته و تمامی آنها در بند عمومی و در میان سایر زندانیان رها شده اند.

- نزدیک به ۶۰۰ زندانی در بند موسوم به «سوله» در زندان مرکزی کرج در وضعیت بسیار فجیع بهداشتی، در معرض ابتلاء به ویروس کرونا قرار دارند.

- وضعیت زندانیان در زندان قلعه شور اصفهان که پیش از این به مرخصی رفته و از روز ۱۱ خرداد ۹۹ به بعد به زندان بازگشته اند، بسیار اسفناک است و تهدید ابتلا به کرونا در میان زندانیان بسیار بالاست.

- یک زندانی به نام شیراحمد سارانی، فرزند شیرعلی که در بند دو زندان مرکزی زاهدان محبوس بود احتمالاً بدلیل ابتلا به ویروس کرونا جان باخت.

یکی از خطرناکترین کانون‌های شیوع ویروس کرونا زندان‌ها است که با توجه به تراکم جمعیتی در آنها، مورد بی توجهی مطلق حاکمان ایران قرار گرفته و آمار و ارقام درستی از آن منتشر نمی شود.

وجود ۲ هزار زندانی مبتلا به ایدز و ۷ هزار زندانی مبتلا به هپاتیت

- یکی از هولناکترین خبرها در زندانهای ایران، وجود ۲ هزار زندانی مبتلا به ایدز و ۷ هزار مبتلا به هپاتیت در زندانهای کشور است که رئیس سابق سازمان زندان‌ها اصغر جهانگیر به آن اعتراف نمود.

اصغر جهانگیر رئیس سابق سازمان زندان‌ها در مراسم تودیع و معارفه رئیس جدید سازمان زندان‌ها از وجود ۲۱۱ هزار زندانی موجود در زندان‌ها در ۲۶۸ زندان پرده برداشت و گفت: «از میان این افراد ۲ هزار زندانی به ایدز و ۷ هزار زندانی به هپاتیت مبتلا هستند.»

کانون حقوق بشری نه به زندان - نه به اعدام

ما را در محیط‌های اجتماعی زیر دنبال کنید:

WebSite: <https://javanehha.com>

@javanei94

@NoToPrisonNoToExecution

@javanehha95

Nasim Amiri